

Jungfru Marie bebådelsedag

Pastor Johannes Rydh
Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige

Predikan på distans, 27 mars 2022

I Guds, Faderns + och Sonens och den helige Andes, namn. Amen.

Nåd vare med er, och frid från Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus.

Bön: O Herre Gud, himmelske Fader! Vi tackar dig för att du låtit din enfödde Son bli människa genom jungfru Maria för att han skulle bli frälsningen för alla syndare. Vi tackar dig för de trofasta vittnesmål om detta som du har skänkt oss i ditt heliga Ord. Låt din helige Ande upptända hos oss samma tro som hos Maria, så att vi får förlåtelse för alla våra synder och blir rättfärdiga inför dig. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

Predikotext: Luk. 1:39–45 (2 årgången)

Vid den tiden skyndade Maria till en stad i Juda bergsbygd och gick in i Sakarias hus och hälsade på Elisabet. När Elisabet hörde Marias hälsning, spratt barnet till i hennes moderliv, och hon blev uppfylld av den helige Ande och ropade med hög röst: "Välsignad är du bland kvinnor, och välsignad är din livsfrukt! Men varför händer detta mig, att min Herres mor kommer till mig? Se, när ljudet av din hälsning nådde mina öron, spratt barnet till i mig av glädje. Och salig är du som trodde, ty det som Herren har sagt till dig skall gå i uppfyllelse."

Inledning

Fastetiden gör idag ett uppehåll för att ge plats åt Jungfru Marie bebådelsedag. Vi firar att ängeln högtidligt förkunnat för Maria att just hon skulle bli havande och föda Jesusbarnet, världens frälsare. Guds Son, som var hos Gud och som var Gud före all tid i den heliga treenigheten av evighet, skulle nu anta den mänskliga naturen i en jungfrus sköte. Ja, det är rätteligen på denna högtidsdag som inkarnationens under sker.

En grundläggande biblisk lära för denna söndag är den idag så angripna läran om att Maria verkligen var en jungfru när barnet blev till i henne. Det var inte genom någon mans vilja eller medverkan som Maria

blev havande, utan endast genom den helige Ande. Detta kan man inte acceptera i den moderna teologin eftersom det strider mot förnuftet. Jungfrufödelsen är ännu en i en lång lista av underverk och övernaturligheter som måste förkastas eller omtolkas. Det måste ha varit så, säger man, att detta var ett senare påhitt eller försök av fromma människor att hölja religionens huvudperson i ett skimmer av mystik, eller för att rättfärdiga påståenden som inte har någon grund i äldre skrifter. Så hävdas till exempel att evangelisten Matteus felaktigt översatt det hebreiska ordet *almah* med "jungfru" när han citerar Jesajas ord som vi hörde i episteln: *Se, jungfrun skall bli havande och föda en son, och man skall ge honom namnet Immanuel, det betyder Gud med oss. (Matt. 1:23)* Här har alltså, om man ska tro de bibelkritiska forskarna, Matteus avsiktligt eller av okunskap lagt in en ny innebörd i Jesajas ord för att kunna koppla Jesus till en orelaterad profetia.

Men allt detta är bara ett av djävulens ständiga angrepp på Guds ord för att på alla tänkbara sätt förhindra att människor tar till sig det enkla och klara ordet om Jesu gudom och därigenom blir frälsta. Om man inte kan acceptera att Gud i sin allsmakt kan göra en jungfru havande, hur ska man då kunna tro att Gud låtit sin son dö på korset som straff för våra synder och uppväckt honom till rättfärdighet för alla som tror? Så är alla angrepp på underverk också angrepp på Guds allsmäktighet, förutom vilken ingen människa kan bli frälst. Som evangelietexten säger: *"Ty för Gud är ingenting omöjligt."* (Luk. 1:37)

Vi får i texterna kraftiga vittnesbörd om Jesu gudom, inte bara från ängeln själv, utan också från Maria, från hennes släkting Elisabet och från den ännu ofödde profeten Johannes Döparen.

Marias vittnesbörd

Ängelns budskap till Maria måste ha varit enormt betydelsefullt för henne. Guds Ande skulle komma över henne med nåd. Just hon hade blivit utvald av Gud för att föda världens frälsare, den som Gamla Testamentets profeter hade skrivit om. Vilken överväldigande uppgift hon hade anförtrotts! Och Maria tog emot denna hemlighet och uppgift i ödmjukhet och tro. För att styrka denna tro gav ängeln Gabriel också

budskapet om hennes släkting Elisabet, som nu också väntade barn genom Guds nåderika välsignelse.

Maria blev nu ivrig att bege sig till sin släkting. Säkert var det både för att med egna ögon se detta under som ängeln beskrivit, och för att anförtro Elisabet den överväldigande hemligheten som hon själv bar på. Hon gick för att vittna om det underbara som hänt henne. Hon trodde på det som Gud hade lovat henne, att det barn hon nu bar på verkligen var Guds egen Son, och att han blivit människa för att frälsa hela världen.

Elisabets vittnesbörd

När Maria kom fram till prästfamiljens hem i Juda bergsbygd och gick in till sin släkting, förstod Elisabet omedelbart vad som hade hänt. Det var inte bara hennes släkting som kom för att hälsa på, utan det var *"Herrens mor"*. Ja, Gud själv kom till henne i barnet som Maria bar på. Hon sade: *"Välsignad är du bland kvinnor, och välsignad är din livsfrukt!"* Så fick Elisabet som en av de första i den nytestamentliga kyrkan bli ett vittne om Guds båda naturer, om Gud som antagit den mänskliga naturen i Jesus, och om Jesu sanna gudom. Det är inte något som den kristna kyrkan själv har hittat på och långsamt fört in i teologiska lärosatser, utan Bibelns eget och klara budskap.

Detta skedde inte för att Maria förklarat och övertygat henne, utan det var den helige Ande själv som ingivit detta. Detta bekräftas också av aposteln Paulus ord: *Ingen kan säga "Jesus är Herren" annat än i kraft av den helige Ande. (1 Kor. 12:3)*

Elisabet ärar också Maria såsom Guds moder. Det ska vi också göra, utan att för den skull hålla henne för tillbedjansvärd eller som "medåterlöserska", såsom den romerska kyrkan gör. Guds lag förbjuder oss att tillbe någon annan än Gud, och jungfru Maria är bara en människa. Hon är heller inte syndfri, för endast Jesus är av alla människor född utan synd. Men vi ska också erkänna den ära som den heliga Skrift tillskriver henne. Hon hyllas som välsignad bland kvinnor för äran att vara den som födde Guds Son. Hon hedras för att hon trodde allt det som Gud sagt och lovat henne genom ängeln. I detta är hon ett föredöme för oss alla.

Johannes vittnesbörd

Den ofödde Johannes Döparen kom också med sitt särskilda vittnesbörd denna dag. Redan månader före

sin födelse var han uppfylld av den helige Ande, till den grad att han kunde hoppa till av glädje när han var i samma rum som sin Herre. Visst kan barn röra på sig och hoppa till av helt naturliga orsaker, men texten visar klart och tydligt att detta var av en alldeles särskild anledning. Ängelns ord till Sakarias om Johannes löd: *"Redan i moderlivet skall han bli uppfylld av den helige Ande."* (Luk. 1:15) Redan i moderlivet vittnade Johannes om Frälsaren på det sätt han kunde. Låt oss betänka detta ställe när villfarande kyrkor försöker hävda att barn inte kan tro och därför inte ska döpas, eller när moderna aborträttsförespråkare menar att ett foster inte är en riktig människa förrän efter ett visst antal veckor. Jesusbarnet var ju vid det här tillfället på sin höjd en månad efter sin tillblivelse i moderlivet, och hyllades av sin ofödda släkting som sin Herre. Så började Johannes Döparen redan då med sitt livslånga uppdrag att ständigt hänvisa till Jesus.

Lukas börjar sitt evangelium med att betyga hur han noggrant efterforskat allting. Här återger han vad han sannolikt har fått höra av Maria själv. Det är skrivet till vår nytta, för att vi ska ta del av deras vittnesbörd och föras till samma tro, och genom deras goda förebild lita på Guds trofasta löften. Ty för Herren är ingenting omöjligt.

Amen.

Bön: Herre vår Gud, himmelske Fader, du som ger de ödmjuka nåd och gör stora ting med dem som fruktar dig. Vi ber dig: Uppfyll våra hjärtan med tacksamhet för att du har tänkt på oss syndare och låtit din Son för vår skull bli människa. Hjälp oss att i tron hålla honom för vår rätte Herre och konung, som vi med villigt sinne tjänar alla dagar. Tack för att hans rike är ett evigt rike, som skall bestå när allt annat försvinner. Amen.

Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt Ord tröstar, lär, förmanar och varnar oss. Hans Helige Ande stadfäste Ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan Ordets görare, och dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålmod, intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.